

XXI Premis Literaris CIUTAT D'ELX

Premi de Poesia «Festa d'Elx»

Premi de Narrativa «Antoni Bru»

ELX
TODOS PATRIMONIS DEL NOR MANTAT

cultura d'elx
Institut Municipal de Cultura

BASES GENERALS

1. L'Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Elx convoca els Premis Literaris Ciutat d'Elx, segons les bases generals i particulars de cada premi.
2. Les obres aspirants a aquests premis hauran de ser escrites en català-valencià-balear.
3. Als originals haurà de figurar el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor acompanyats d'una declaració formal en què es faça constar que l'obra no ha estat premiada en cap altre certamen.
4. Aquest premi són indivisibles i podran ser declarats deserts si el jurat considera que no reuneixen les característiques o la qualitat suficient per ser adjudicats.
5. Les obres aspirants a aquests premis hauran de ser presentades a l'Institut Municipal de Cultura de l'Ajuntament d'Elx, carrer dels Sants Metges, 3 (Edifici Gran Teatro) 03203 Elx, telèfon 966.65.81.45, fax 966.65.81.44, fins al dia 23 de juny de 2006.
6. L'organització, una vegada tancat el termini de recepció de les obres, farà públic el nombre i la composició dels diferents jurats, els quals hauran de deliberar sobre totes les obres presentades. La votació final tindrà lloc el dia 22 de setembre de 2006.
7. Els originals presentats i no premiats podran ser retirats pels autors o persones autoritzades per aquests en el termini d'1 mes a partir del lliurament oficial dels premis. L'organització no es responsabilitza de les pèrdues originades pel transport. L'enviament per missatger serà a ports a pagar en destinació.
8. Els concursants, pel fet de ser-ho, accepten íntegrament el contingut de les bases generals i particulars que regeixen aquests premis. En cas de dubte sobre la interpretació de les bases, cada jurat decidirà allò que considere més just d'acord amb l'organització.

PREMI DE POESIA "FESTA D'ELX"

1. Hi podran concórrer tots els escriptors que ho desitgen, amb obres inèdites de poesia, admetent-se la prosa poètica.
2. Els originals, mecanografiats a doble espai i per una sola cara, hauran de ser presentats per triplicat i tindran una extensió mínima de 50 pàgines i màxima de 100.
3. Aquest premi està dotat amb 3.000 euros, quantitat que correspon als drets d'autor dels primers 2.000 exemplars que l'editor podrà realitzar en una o diverses edicions. L'obra guanyadora serà publicada per l'editorial Tres i Quatre, després de formalitzar el corresponent contracte.
4. L'import del premi es farà efectiu a l'autor el 9 d'octubre de 2006.

PREMI DE NARRATIVA "ANTONI BRU"

1. Hi podran concórrer tots els escriptors que ho desitgen, amb obres inèdites de narrativa: novel·les, memòries, etc.
2. Els originals, mecanografiats a doble espai i per una sola cara, hauran de ser presentats per triplicat i tindran una extensió de 150 a 200 fulls de dina quatre.
3. Aquest premi està dotat amb 6.000 euros, quantitat que correspon als drets d'autor dels primers 2.000 exemplars que l'editor podrà realitzar en una o en diverses edicions. L'obra guanyadora serà publicada per l'editorial Tres i Quatre, després de formalitzar el corresponent contracte.
4. L'import del premi es farà efectiu a l'autor el 9 d'octubre de 2006.

JORDI PLAY

Temeu raó?

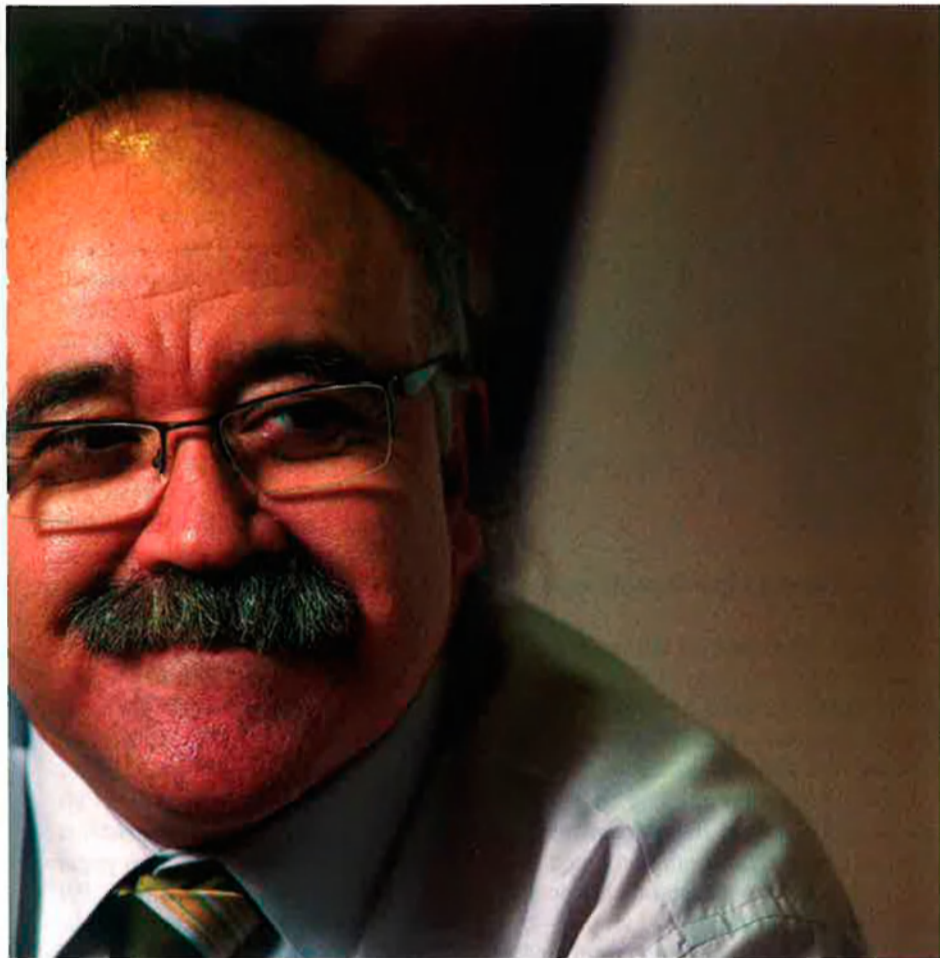
—Tenia raó el sentit comú, que indica que els conflictes violents de naturalesa política, i el basc n'és un, no tenen més solució que la negociada, la de parlar.

—Amb tot, **vau pagar un preu polític que ara se'l cobra un altre?**

—No vaig entrar mai a fer política pensant que algun dia hauria de cobrar, sinó que hi vaig entrar i hi continuo per principis. L'important és que ningú no desaprofiti l'oportunitat, que no posi obstacles a un procés que crec que pot ser irreversible, que ara va de bo.

—Curiosament, el senyor Zapatero, que en aquell moment va enviar un fax per reclamar la seva dimissió, ara cobrarà el rèdit d'unes gestions polítiques en aquella línia...

—No deixa de ser curiós, és veritat, que la persona que més va pressionar per fer-me fora del Govern català, per haver parlat amb ETA, sigui ara qui presenti com un rèdit la necessitat de parlar amb ETA... La política té aquestes coses. Però l'important és que la gent sà-

“Ho tornaria a fer”

Dijous a la tarda, Josep-Lluís Carod-Rovira parlava per a EL TEMPS. L'endemà al matí es coneixia que el líder d'ERC havia patit una insuficiència coronària per la qual va ser ingressat a l'Hospital de Reus. Li farem més entrevistes, però el contingut d'aquesta ens ha semblat d'un interès especial. És una entrevista que en reivindica una altra.

piga valorar-les. Estic segur que, com a mínim, la societat catalana, i la basca, ho sabran valorar.

—Però no només vostè, sinó també la societat catalana, va pagar un preu.

—Allà es va demostrar clarament que els interessos de la política espanyola no

són els interessos de la política catalana. Espanya marca les seves prioritats. El problema és que Catalunya no marca les seves, i generalment les prioritats catalanes acostumen a estar subordinades.

—Creieu que el president del Govern espanyol hauria de fer un gest?

Comença la partida

—El meu escepticisme sobre gestos d'aquesta mena és absolut, ni el demano, tampoc. El que sí que constato és que Zapatero ha estat més valent amb ETA que amb l'Estatut de Catalunya, perquè Espanya accepta amb molta més naturalitat el País Basc que Catalunya.

—La Constitució espanyola és més elàstica amb el País Basc que amb Catalunya?

—Malgrat el que pugui semblar, Espanya sent més pròxim el País Basc que Catalunya. Per diversos factors, com el pes demogràfic i econòmic dins del conjunt de l'estat. També per l'existència d'un factor nacional diferenciador, com ho és el fet de tenir una llengua nacional transversal, que la parla la dreta, l'esquerra, els centralistes, els independentistes, els federalistes —si en podeu localitzar algun—, els autonomistes, empresaris, treballadors... I hi ha un altre element, aquí no hi ha cap més via que la democràtica. Això ens fa més perillósos. Per tot això, crec que Zapatero s'ha atrevit més amb el tema d'ETA que amb el tema de l'Estatut.

—Sobre el viatge, heu dit que quan fructifiqués aquesta gestió en parlàreu més obertament. Què ens pot explicar, com es va gestar?

—El viatge era una conseqüència de la tanda insuportable d'atemptats que hi havia a Catalunya, a final del 2000. Hi havia un acord del consell nacional d'ERC que, per una banda, condemnava els atemptats i rebutjava el terrorisme, i, de l'altra, defensava que s'havia d'obrir un procés negociador amb ETA. D'alguna manera, l'executiva d'Esquerra em va mandatari, per dir-ho d'alguna manera, iniciar, amb la discreció que cal fer aquestes coses, que explorés la possibilitat d'arribar a parlar amb ETA. Enmig d'això, hi ha hagut contactes amb gent molt diversa, no només amb bascos, també amb alguna persona molt rellevant de la societat espanyola. Em va ser molt útil. Em va dir que “si pots arribar a parlar amb ETA, parla-hi”, i jo vaig contestar “però, de què parlo?”, i ell em digué: “doncs de política”. Em va explicar que els aniria bé parlar de política i que qui ho fes fos una persona de l'esquerra independentista, d'un altre país, que utilitza la via pacífica i democràtica. Vaig constatar amb la gent amb qui vaig parlar que els va agradar parlar de política.

Ara, mirat així amb perspectiva, em sento amb una felicitat plàcida. Tinc una sensació una mica similar a la de la nit del 14 de març, quan vam passar de 180.000 vots a 650.000, que em semblava que seria una cosa esclatant d'alegria... Veig que em costa exterioritzar-ho. Bé... Sento que vaig fer el que havia de fer i, si calgués, ho tornaria a fer, sense esperar res.

—**Quins contraarguments va trobar dels seus interlocutors?**

—No vull entrar en detalls de la reunió, però el que em va sorprendre més, formalment, va ser quan els interlocutors es van definir com a "membres d'Euskadi Ta Askatasuna, organització política que practica la lluita armada", no com un grup armat. Jo vaig contestar: "Carod-Rovira, Esquerra Republicana, organització que practica la lluita democràtica, social i electoral"... Alguna cosa havíem de dir, no?

També constataves l'enorme distància que hi havia en el llenguatge i la cultura política. Et senties en dimensions diferents. Parlaven d'una altra manera, no només en una altra llengua.

He escrit tota la reunió, amb tota mena de detalls, però, sense recórrer a l'escrit, ho recordo tot perfectament, les referències, els detalls, la distribució de la casa... Personalment va ser una experiència única. Vaig veure que aquesta gent tenia ganes de passar a actuar políticament, a passar a ser, només, una organització política.

—**D'aquest procés que ara comença, reconeixeu algun aspecte formal o ideològic que hagués pogut aparèixer en la trobada?**

—Bé, d'entrada, el llenguatge també és indicatiu d'una nova etapa. És un llenguatge més pragmàtic, menys doctrinal, en el sentit de religió. Més polític, vaja. Mirat amb perspectiva, constates que aquella reunió va ser una baula, no sé si la primera o no. El que més clarament recordo és el que m'havia dit alguna persona espanyola destacada, que ETA té necessitat de parlar. Crec que va ser positiu que parléssim durant hores de política. Encara que teníem opinions diferents, altres llenguatges, però vull creure que allò que preteníem nosaltres fa dos anys s'ha aconseguit. Amb això em dono per satisfet. No es tractava de reivindicar res, ni de passar factures, ni d'esperar res a canvi.

—**Era conscient que li podia costar el càrrec?**

—Quan hi vam anar, el Jaume Ruyter i jo, que vull tornar a agrair els sacrificis personals que ha hagut de fer per aquesta reunió, sabíem a què ens exposàvem. Ho vam fer a plena consciència.

A més de la gent a qui vaig comentar que hi aniria, també hi havia la meua dona. En vam parlar i em va comentar "saps que això et pot costar un càrrec al qual acabes d'arribar, no?", sí, però jo no sóc a la política per un càrrec, sinó per defensar conviccions. Ho tenia assumit perfectament.

El fet que jo sortís del Govern és indicatiu de la fragilitat, del poc gruix nacional de la política catalana. Això al País Basc no hauria passat de cap manera. Aquí hi havia qui estava més preocupat perquè Zapatero no fes un mal paper a les eleccions que no pas per consolidar un bloc nacional d'esquerra al Govern català. Ho dic sense nostàlgia ni recança. Per a mi això queda molt lluny. L'important és això que ara ha passat, objectiu pel qual jo vaig anar a parlar amb ETA —no dic on, perquè a Perpinyà no ho he dit mai...

—**No era a Perpinyà?**

—No era a Perpinyà, sempre ho he dit.

—**A la Catalunya Nord?**

—No era Perpinyà. En tot cas, l'objectiu de l'entrevista ara s'ha acomplert.

—**Amb la seva sortida del Govern hi va haver una inflexió decisiva i l'evolució del Govern no ha estat, per dir-ho d'alguna manera, especialment positiva pel que fa a la cohesió.**

—El Govern català no ho ha tingut gens fàcil. Un Govern que arriba des-

prés de 23 anys i mig no és una alterança, és un canvi de règim, democràtic, però un canvi de règim. S'hi arriba després d'un període de gran identificació entre partit, país, institució, Catalunya, la bandera, el president... Canviar això implicava que els qui havien estat al Govern passaven a l'oposició i a la inversa. Fins i tot alguns havien assumit certes coses amb un sentit gairebé de propietat. Les derrotes són sempre de mal pair, sobretot quan portes 23 anys de victòria permanent. I més si afegim que la victòria electoral de Catalunya de partits d'esquerra comportà l'anunci d'una possibilitat similar a Espanya. Per tant, la mar estava molt agitada. Tot això ha fet que aquest sigui un Govern al qual li ha tocat el rebre pertot arreu.

—**El procés que comença al País Basc significa que s'ha acabat qualsevol possible millora de l'autogovern a Catalunya perquè ara el Govern del PSOE ha d'afrontar el tema basc?**

—Home, al que sí que hem d'estar alerta és a una cosa: l'any 1979, el País Basc obté poder, perquè té un sistema de finançament que li permet no pagar impostos a Espanya. Catalunya, no. Per tant, ha pogut fer polítiques de competitivitat, de modernització i de cohesió social. Hi ha qui diu que l'existència en aquells moments d'ETA va tenir a veure amb aquesta realitat. És una reflexió que deixo oberta. Haurem d'observar amb atenció què passa en els propers temps en el procés basc, perquè si obté el seu reconeixement com a nació, i un cert reconeixement al seu dret a decidir, potser no solament algú haurà pres el pèl als partits polítics catalans que han dit "sí" a l'Estatut sinó que també algú altre haurà estat fent el préssec. No és incompatible una cosa amb l'altra.

Però no deixaria de ser preocupant arribar a la conclusió que el País Basc va obtenir una cosa, perquè hi havia el que hi havia, i que ara en tingui una altra perquè deixi d'haver-hi el que hi havia. No vull creure que això pugui ser així, perquè significaria que s'ha penalitzat la política estrictament democràtica.

—**Durant el procés estatutari, heu dit en més d'una ocasió que si no era amb l'esquerra espanyola, no hi havia alternativa. Vist l'oposició d'Esquerra a la manera com s'ha tancat l'Estatut, ara què?**

—No hi ha ningú. L'operació reformista, per dir-ho d'alguna manera, que durant dos anys ha fet ERC, en la qual nosaltres, que som independentistes, hem obert la porta al fet que si hi ha espanyols que vulguin articular l'estat amb una perspectiva plurinacional, es puguin establir acords, no ha anat enlloc. No hi ha ningú. L'únic discurs federal, respectuós amb una visió plurinacional, és el discurs de Gaspar Llamazares, d'Esquerra Unida.

Però ja ho he dit altres cops, Espanya, com a projecte nacional, ja està acabat. No té cap interès a modificar-se. És allò de "o lo tomas, o lo dejas". No admet variacions, no es vol repensar, ni reformular. De fet, aquest és un altre fet diferencial del catalans. Els bascos no tenen un projecte per a Espanya, en tenen un per al País Basc. Els únics projectes de pensar una Espanya diferent han vingut sempre de Catalunya, des del segle XIX fins ara. Però és una causa inútil. Les millors energies polítiques de Catalunya han anat destinades a intentar un nou projecte d'Espanya, diferent, però es-

panyol. I un projecte espanyol diferent és impossible perquè deixaria de ser espanyol. Tant de bo que totes les energies catalanes vagin dedicades a fer un projecte nacional català.

I aquesta és alhora la gran potència que té el projecte nacional català. A diferència de l'espanyol, no és un projecte tancat, acabat, ni inflexible. És un projecte obert, flexible, integrador en el qual tu pots pujar en un tren en marxa. L'altre no es belluga de fa segles.

—Una darrera pregunta, sobre l'Estatut, el Senat i el referèndum. Què farà ERC?

—ERC diu no a un Estatut que no té res a veure amb el que es va aprovar el 30 de setembre, ni amb l'instrument modern que calia per adaptar-se als reptes de la societat del segle XXI. És que si hi ha canvis Esquerra els pot estudiar? Jo no crec que hi hagi canvis a l'Estatut. Hi pot haver canvis en lleis complementàries, com una que reguli el traspàs dels ports de Barcelona i Tarragona, una llei que reguli l'aeroport del Prat, una que reguli un fons de rescat de peatges,

i d'altres possibilitats. Però que ningú no es pensi que, per un aeroport, Esquerra pot modificar el seu sentit del vot. Si a la manifestació dèiem que som una nació, no un preàmbul, tampoc no som un aeroport. Si tot això hi fos, i fos prou potent, ERC podria estudiar al Senat una altra opció que no sigui el no. Però vaja, això de moment no hi és i per tant és com parlar de ciència-ficció. I amb el referèndum, encara més.

—Un "sí" al referèndum...

—En aquests moments ERC no se'l planteja.

—I el vot nul?

—És que penso que ara això no té sentit. Estem parlant d'un referèndum que, anant molt ràpid, serà d'aquí a tres mesos... Si en poden passar de coses, en tres mesos! Mira, acabem de veure que una organització que porta 37 anys d'existència anuncia un alto el foc permanent! Tot això ens ha de fer pensar. Ara és prematur pensar en el referèndum.

*Salvador Cot
Enric Rimbau*

9a Festa de la Primavera

DIUMENGE 2 D'ABRIL DE 10 A 18 H
Activitats per a petits i grans

Tallers, jocs gegants, la carpa de les abelles, mostra d'animals de tír, passejades en carro, espectacles de contacontes, DINAR DE PAGÈS i... a la tarda **CONCERT DEL GRUP MACEDONIA!**

Veniu a la festa! Us hi esperem!

Espai Natura Caixa Sabadell. Masia de Can Deu. C/ de la Prada s/n. Sabadell

 **ESPAI NATURA
Caixa Sabadell**

Informació 93 716 47 81, www.obrasocialcaixasabadell.org, candeu@ecodi.net